

rådet i forbindelse med samlingen af opgaven med tilhørende ny organisation blive lagt afgørende vægt på, at indsatsen løbende målrettes i forhold til det enkelte skyldforhold således, at ressourcerne anvendes optimalt ved brug af de mest hensigtsmæssige og e-administrerbare inddrivelsesinstrumenter i de forskellige situationer. I bærelovforslagets bemærkninger er strategien omtalt som visitationsmodellen. Medspillerne, dvs. skyldnere, der grundlæggende er indstillet på at betale deres gæld til det offentlige, vil blive mødt med en servicebetonet afviklingsstrategi, ligesom rådgivning og andre restanceforebyggende instrumenter vil indgå naturligt i den samlede indsatsstrategi på inddrivelsesområdet.

Skatteministeriet er meget opmærksom på de IT-mæssige udfordringer, der er forbundet med etableringen af ét nyt inddrivelsessystem til afløsning af de eksisterende 10 systemer, og idriftsættelsen heraf vil selvsagt ikke ske uden forudgående kvalitetssikring af systemets funktionaliteter mv.

Flere høringssvar, herunder fra KL, Foreningen af Pantefogeder, Kommunale Organisationers Samarbejde, Kommunaldirektørforeningen i Danmark og Holstebro Kommune, har foreslået, at restanceinddrivelsen i stedet for den model, der lægges op til i lovforslagene, hvor inddrivelsen af alle offentlige restancer varetages af staten, tilrettelægges således, at staten foretager restanceinddrivelsen vedrørende virksomheder, mens kommunerne fortsat skal forestå inddrivelsen af restancer vedrørende personer.

Holstebro Kommune foreslår i forlængelse heraf, at inddrivelsen af personlige skatter hos aktive selvstændigt erhvervsdrivende varetages af staten, da staten allerede står for afregning af A-skat, moms mv.

Det anføres, at den model, der lægges op til i lovforslagene, er i direkte modstrid med grundtanken bag kommunalreformen om, at opgaverne skal løses så tæt på borgerne som muligt, og at modellen forhindrer en imødekommelse af sociale hensyn samt hensynet til, at restancer afvikles så hurtigt som muligt.

Herudover er det opfattelsen, at lovforslagene vil betyde, at skyldnerne vil blive kontaktede af flere myndigheder end i dag og dermed ikke afstedkomme den tilsigtede effektivisering. Foreningen af Pantefogeder og Frederiksberg Kommune har endvidere anført, at såfremt kommu-

nerne fortsat skal overvåge skyldnernes situation, efter at kravet er oversendt til restanceinddrivelsesmyndigheden, vil dette betyde, at der fortsat skal anvendes betydelige ressourcer i kommunerne.

HK Kommunal foreslår, at inddrivelsesforslagene udgår af kommunalreformen, men tilslutter sig i øvrigt ovennævnte model. Det anføres, at adskillelsen af opkrævningen og inddrivelsen vil betyde betydeligt dobbeltarbejde. Endvidere anføres det, at den største og mest tidskrævende opgave er opkrævningsopgaven. Det er generelt foreningens opfattelse, at mest muligt opkrævningsarbejde skal finde sted hos fordringshaverne, og at kommunerne udover de krav, de har i dag, skal varetage opkrævningen af personlig skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Københavns Kommune finder under henvisning til parkeringsområdet, at en fuldstændig udskillelse af inddrivelsen fra kommunen til staten ikke er hensigtsmæssig. Kommunen foreslår endvidere, at der etableres mulighed for, at kommunen kan foretage en kreditvurdering vedrørende egne privatretlige krav inden oversendelsen til restanceinddrivelsesmyndigheden.

Frederiksberg Kommune foreslår, at kommunerne varetager opkrævningen og inddrivelsen af visse privatretlige krav. Kommunen foreslår endvidere, at opkrævningsmyndigheden får mulighed for at indgå henstands- og betalingsaftaler med skyldner også for en længerevarende periode, samt at kommunen kan trække alle krav tilbage fra inddrivelsesmyndigheden og ikke alene krav, hvortil der ikke er knyttet statsrefusion.

KL og Foreningen af Pantefogeder har foreslået, at alle frivillige afdragsordninger skal kunne indgås med kravsmyndigheden. Foreningen af Pantefogeder foreslår endvidere, at opkrævningsmyndigheden tildeles kompetencen til at foretage lønindeholdelse.

KL, HK Kommunal, Foreningen af Pantefogeder og Frederiksberg Kommune har anført, at fordringshaveren bør have del i kreditorbeføjelserne, eller i det mindste ret til at udtale sig, også efter at kravet er overgået til inddrivelse, f.eks. i forbindelse med gældssanering, eftergivelse eller afholdelse af tvangsauktion.

Kommentar:

Fælles for de anførte synspunkter er, at de nævnte kommuner og organisationer grundlæggende er imod, at inddrivelsesopgaven samles i